

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja kot priloga „SLOVENCU“ vsak prvi in tretji četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan poprej. Cena mu je 80 kr. za celo leto; 40 kr. za pol leta. Naročniki „Slovenca“ ga dobivajo zastónj. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: Uredniku „DOMOLJUBA“ Ljubljana Trnovo; naročnina in inserati pa opravištvu v semeniških ulicah št. 2. — Naznanilo stane 8 kr. za dostopno petit-versto, če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat, in 15 kr., če se tiska trikrat. Večkratno tiskanje je še veliko ceneje.

Štev. 9.

V Ljubljani, 1. maja 1890.

Letnik III.

Po volitvah.

Volitve v mestni zastop ljubljanski so dokončane; njih izid je znan: v tretjem razredu so zmagali konservativci; v drugem in prvem pa liberalci. Volitve so bile tako žive, kakor še nikoli poprej; volit je prišlo nenavadno mnogo volilcev; agitatorji so po hišah iskali volilcev ter jih vozili na volišče. — Čemu tak prepir med Slovenci? vprašal je marsikdo. Lahko razumem zakaj so se poprej Nemci in Slovenci tako prepirali med seboj, a ne gre mi v glavo, zakaj se Slovenci pričajo med seboj; tako je zopet drugi modroval itd. — Treba torej, da pojasnimo, čemu ves prepir, za kaj je šlo pri zadnjih volitvah in za kaj sploh gre pri volitvah?

Mestni odborniki oskrbujejo mestno gospodarstvo; važno je torej, kdo odločuje o mestnih denarjih, kako da se ž njimi gospodari. Splošno pa sedaj tožijo ljubljanski davkoplačevalci, da so preveč obloženi z mestnimi davki že sedaj in ker se je govorilo in pisalo, da nameravajo vpeljati električno razsvetljava, vrediti kanalizacijo po mestu itd., kar bi gotovo veljalo nad milijon gold., vstrašili so se vzlasti revnejši davkoplačevalci in niso hoteli slepo iti za dr. Tavčarjem in Hribarjem, ki se posebno radodarna kažeta z mestnim premoženjem in ki imata sedaj žal tudi prvo besedo v mestnem zboru.

Dalje pa tudi ni vse eno, ali so mestni očetje verni, konservativni možje ali pa brezverski liberalci, ki zaničujejo in se sramujejo svoje katoliške vere. In možje ožje „Narodove“ stranke so pravi pravcati brezverski liberalci. To so posebno ob teh volitvah pokazali, ker so hiteli kakor besni k volitvi z bojnim klicem: Le farjev ne voliti! — Od ljudi, ki so papeža imenovali izvrg človeštva, ki so hujskali in

begali Podražane, da so se odpovedovali katoliški veri, ki so škofom očitno odrekli pokorščino tudi v strogo cerkvenih rečeh; od ljudi, kakor je dr. Tavčar, kateremu se greh zdi, ko bi kak zbor katoliških poslancev katoliškim škofom izrekel zahvalo za izjavo gledé na versko šolo, kateri bi najraje hotel, da bi papeža vkovali v železje, ker mu je preveč, da bi se katoličani tudi po zbornicah javno izrekli, da ne morejo molče trpeti krivice, ki se godé papežu — se vé dr. Tavčar, ki zastopa kot pravnik pravico, on je zadovoljen z ropom, s katerim se je polastil Garibaldi rimske države, — od takih ljudi sevéda ne smemo pričakovati, da bi bili naklonjeni duhovnikom, vzlasti ker še ni dolgo, da so se z duhovsko podporo izšolali, da so okrog duhovnov moledovali za pomoč, jim roke poljubovali itd. — Ako papež, ako škofje niso varni pred temi ljudmi, lahko si je misliti, kako se bo godilo ubogemu kapelanu, ako se tem samim v sebe do vratu zaverovanim ljudem po robu postavi. Takemu grozijo le s kľofuto ter bi ga najraje prestavili kam doli za tretjo goro — ti liberalni, ti omikani gospodje! — Take surovosti so navadne med priprostim barabami; ljudje, ki imajo kaj omike, se drugače vedejo.

Brez vernosti ni vestnosti, brez vestnosti ni pravega gospodarstva in zato treba v javnih zastopih vernih, zanesljivih mož in za take je treba pripraviti katolikom vse storiti tudi pri volitvah.

Še nekaj so naši liberalci pokazali pri volitvah, da namreč ljubijo svoj narod čez vse — Tavčar in Hribar in Štor in Hren in drugi radikalni Slovenci so zoper svoje slovenske rojake pripeljali na volišče najbolj zagrizene liberalne Nemce; dovolj

da omenimo samo gostilničarja na kolodvoru, v katerega gostilni je vse ultranemško in ki je po „Narodu“ priporočal v petkih klobase. — Dr. Tavčar in Hribar, ki ljubita narod čez vse, nista se sramovala takega tovarštva. — Da gg. Tavčar in Hribar! absolutna ljubezen do naroda — res čudeže dela. Škoda, da ni bilo fotografa na magistratu, ki bi bil naslikal, kako Hribar in Tavčar stiskata roke ultranemcu Koenigu; pod to sliko bi bili zapisali na sprednjo stran besede: **Tako se ljubi narod — čez vse!!** Na zadnjo pa besede: **Še bomo v petkih klobase priporočali v „Narodu“!!** Narodnost je torej tem ljudem le krinka, pod katero vtihotaplajo svoje brezverske nazore med Slovenci, kateri naj jim zato zažigajo kadilo.

Takim ljudem, ki ničesar družega ne vidijo, kakor sami sebe, ki ničesar ne iščejo, kakor le svojo „glorijo“, takim, ki se očitno bratijo z Ultranemci, s prevratnimi Mladočehi, zaupanje skazovati je kratkovidnost in slepota.

In hvala Bogu, ko bi drugega ne bile dognale letošnje volitve kakor to, da so se naši „Narodovci“

morali pokazati v svoji breznačelni nagoti, v svojem sovraštvu do papeža, do škofa in do duhovnov, dovolj je za nas, ker sedaj se saj poznamo, in upamo, da bodo obmolknili oni dobrosrčni ljudje, ki so do zadnjega časa trdili, da med Slovenci ni brezverskih liberalcev. Take sedaj poznamo in se jih bomo varovali.

Ljubljanskim davkoplačevalcem pa rečemo: Ako nimate še dovolj davkov, volite le Tavčarja in Hribarja in njih prijatelje, ki mislijo, kdo vé kako se bo prvostolnica slovenska povzdignila, ako bo par kamenitih palač več v Ljubljani, ki nečejo vedeti, da zadovoljni prebivalci bodo najlepša dika tudi slovenski prvostolnici.

Letošnje volitve so pokazale mestnemu zboru, da je odgovoren volilec za svoje delovanje, da si mora prislužiti zaupanje pri prebivalcih, da mora računati s slabim gmotnim stanjem stanovnikov v Ljubljani, pokazale so, da mnogi davkoplačevalci niso zadovoljni s Hribar-Tavčarjevim regimentom pod Grasselijevo imenom v mestni hiši, in da če ne bodo vkrenili druge, boljše poti, bodo kmalu odgospodarili na „rotovžu“.

Kaj je novega po svetu?

V *državnem zboru* se slovenski poslanci prav pridno oglašajo ter opozarjajo vlado na krivice, ki se še vedno godé Slovincem vzlasti na Koroškem,

Stajarskem in Primorskem. Poslanec Šuklje je v lepem govoru omenjal, da so slovenski poslanci zvesti tovariši čeških poslancev in da zato živo obžalujejo

Listek.

Najdena ptica.

Bilo je v zgodnji pomladi l. 186... Dan je bil lep, a mrzel; snega je bilo še polne kupe po cestah in ko se je zvečerilo, jelo je zmrzovati. Ravnokar se je solnce poslovilo skozi okno od stanovanja mizarja Prašnika. Gledalo je veliko revo mizarjeve družine: V kotu je stala siromaška postelja, na njej počival je bolnik — mizar Prašnik že mnogo mesecev; na vpalem obrazu in vdrtih očeh se je videlo, da je mizar zelo bolan. Pri oknu je stal šivalni stroj, katerega je pridno vrtila domača gospodinja; tej se je pa tudi videlo, da ji skrb za bolnega moža in delo noč in dan daje njeno rahlo zdravje. Poleg nje je sedelo malo dekletce, kakih deset let staro; bila je edina hčerka Rozika; dekletce je bilo tudi bledih lic; manjkalo mu je krepke hrane in zdravega zraka in gibanja na prostem; kar namreč Rozika ni potrebovala časa za šolske nauke, morala

je materi pomagati pri šivanju in sicer pogosto v pozno noč, tako, da je revica večkrat pri delu onemogla zaspala in da ni vedela, kdaj jo je mati položila na posteljo ter jo pokrižala in priporočila varstvu božjemu.

„Jaz ne morem več prenašati“, vzdihne bolnik na postelji, „to vedno drdranje šivalnega stroja mi je neznosno; glava mi če počiti.“

„Bodi vesel“, zavrne ga žena, „da imam sploh kaj dela in da morem delati. Saj tudi za-me ni posebno prijetno noč in dan sedeti pri mašini. Revni ljudje ne smemo biti tako občutljivi. Kdo nam bo pa plačal zaostalo plačilo za stanovanje, ako ga s šivanjem ne zaslužim? Saj še tako ne vem, če mi bo mogoče spraviti skupaj deset goldinarjev. In ti veš, da nas gospodar precej postavi na cesto, ako ne odrajtamo v pravem času.“

„Prav imaš“, reče bolnik, „ne zameri, saj ti nisem hotel očitati, vendar pa veš, kako občutljiv da je bolnik; hvaležen moram biti Bogu, da imam tebe in da si saj ti toliko zdrava, da moreš delati.“

Malo pozneje reče mizar: „Tako sem oslabel, ali bi mi mogla pogreti nekoliko mleka?“

rovanje Mladočehov po lepi češki zemlji; poslanec Ferjančič je pojasnjeval, kako se po Primorju zatirajo cesarju zvesti Slovani na ljubo Italijanom, ki imajo mnogi svoje sree bolj v Rimu, kakor pa na Dunaju; poslanec Klun je natančno in temeljito opisoval šolske razmere na Slovenskem, kazal, kake krivice se godé zlasti koroškim Slovencem po šolah ter iz raznih žalostnih prikazni med šolsko mladino sklepal, kako potrebna je verska šola, kjer se bodo otroci učili nad vse potrebnega strahu božjega. Pridobili so slovenski poslanci tudi državne podpore za stradajoče in sicer 25tisoč za Kranjsko in 10tisoč za Goriško; upati je, da bo po posredovanju poslanec vlada še več dovolila. Deželni glavar kranjski dr. Poklukar priporočal je vladi, naj kmalu predloži postavni načrt za osuševanje ljubljanskega močvirja, in kakor se iz Dunaja poroča, pride tudi kmalu v razgovor v državnem zboru načrt za dolenjsko železnico. Iz tega se razvidi, da slovenski državni poslanci v lepi edinosti vestno in vrlo spoluujejo svoje dolžnosti, kaže se pa tudi, da se je vlada jela saj zdaj czirati na njih želje in zahteve; ako bodo naši poslanci vsikdar složno postopali v državni zbornici, upamo, da priboré saj najpotrebnejših pogojev za duševni in gmotni napredek Slovencev. — *Štrajki* med delavci še vedno niso poravnani; mnogo nereda je že bilo po raznih mestih med delavci, tako n. pr. so morali vojaki v Biali streljati ter so več ljudi vstrelili, mnogo pa hudo ranili. Vzlasti je vlada pri-

pravljena za 1. majnik, da s pomočjo vojakov odstrani vsaki nered. Vendar z vojniki se to ne bo dalo stalno odvrniti; pred vsem treba ljudem krščanske vzgoje, verske šole, potem treba zakonov, izvršenih na krščanski podlagi, ki bodo dali vsakemu, kar mu gre, ki bodo branili tudi revnega delavca pred stiskajočim ga kapitalistom. — *Nemški* cesar je zopet na popotovanju, sešla sta se z angleško kraljico v Darmstadtu. O Bizmarku govore, da hoče zopet v zbornico stopiti in kakor poslanec zagovarjati svoje delovanje, ter se ustavljati prehitremu novotarenju. — Na *Italijanskem* se kaže vedno večja nezadovoljnost proti Krispijevi vladi; odlični poslanci zbirajo se v nove stranke ter hočejo z vsó odločnostjo pobijati zapravljenost Krispijevo pri državnem gospodarstvu; pravijo, da bi se lahko pri varčnem ravnanju za državo prihranilo kakih 70 milijonov lir (lira = 42 kr. a. v.). Mnogo govore tudi proti zvezi z Avstrijo in Nemško, ker vzlasti vsled te zveze rastejo denarni stroški. — V *Rim* so šli mnogi avstrijski romarji; nekaj jih je bilo tudi iz Slovenskega; posebno lepega sprejema so bili deležni pri sv. Očetu, ki so jim priporočali, da naj ostanejo vsikdar zvesti svoji veri, da naj bodo pokorni in vdani svojim škofom; za vsakega so imeli prijazno besedo; pri 81. letih so papež še krepki in zdravi in so sami šaljivo rekli nekemu 88letnemu starčku z Dunaja, ki je tudi priromal v Rim: Midva smeva upati, da bova doživela še 100 let.

„Prav rada“, pravi žena, „le toliko še počakaj, da se zmračí; saj veš, da dan daje najbolj po ceni luč.“

„Bom pa jaz zakurila“, pravi Rozika, „saj jaz tudi znam.“

„No le poskusi“, reče ji mati, „saj ako še jaz zbolim, boš morala vedno opravljati posel v kuhinji.“ Rozika hitro zakuri v mali peči v sobi, a ker je pozabila zapiralnik pri peči odpreti, razširil se je naenkrat gost dim po sobi; bolnik jel je kašljati, mati je karala Roziko. „Zdaj moraš okno odpreti; še to malo gorkote, kar jo je v sobi, se bo razgubilo in vendar veš, da si zadnje polenčke vzela in ž njimi zakurila. Vsaga tega si ti kriv, Andrej, ki nisi mogel nekoliko počakati. Taki so bolniki: vsaki trenotek hoče kaj družega imeti.“

„Mama, pogledjte, ptička“, zakliče v tem trenutku Roza. Ko se mati ozre, zagleda res tiča v sobi, ki je skozi okno iz ceste prihitel v njih stanovanje. Rozika hitro zapre okno; „poglejte, mati, pravi, kako je lep ptiček.“

„Ej“, pravi mati, „je že kak vrabec, ki se je v mraku zaletel v sobo skozi odprto okno.“

„Ne mati, to ni vrabec, to je lep kanarček“, pravi hčerka, ki je med tem vjela ptiča, „poglejte ga, kako je lepo zelenkasto-rumen.“

„Da, kanarček je“, pravi oče „in sicer posebno lepe in dragocene vrste; gotovo je všel iz kletke in ni znal nazaj; dobro, da je prihitel v sobo, zakaj gotovo bi bil v mrazu poginil, ako bi bil po noči ostal na prostem.“

„Kam bomo pa dali ptička“, vpraša hčerka mater; „mi nimamo nobene kletke; pa tudi jesti mu nimamo dati ničesar. Kletko nam bodo že oče za silo naredili; vi, mati, pa bote prosim dali par krajcarjev, da grem za ptiča kupit konopelj, gotovo je revček zelo lačen.“

„Sevéda, še za ptiča“, pravi mati, „saj še za bolnega očeta nimam, da bi mu kupila dovolj mleka; pojdi k sosedu čevljarju; on je ptičar, z njim se dogovori; tam boš dobila vse, kar za ptiča potrebuješ: kletko in konoplje.“

Urno prinese Roza od sosedu kletko z živčjem ter s posebnim veseljem gleda, kako kanarček precej začne jesti v kletki. V tem je še vedno drdrala šivalna mašina in tudi kanarček se je jel počasi

Kaj je novega po Slovenskem?

Kranjsko. Dne 14. aprila so slovesno pripeljali v Mengeš nove orglje, ki delajo čast mengiški fari. — Pri St. Vidu nad Ljubljano je 17. aprila zvečer zgorelo v Vižmarjih posestniku Ant. Čepeljniku hiša, skedenj, hlev in mnogo gospodarskega orodja; pogorelec je sicer zavarovan, a škoda je neprimerno velika. Hvala požarnim brambam šentviški in šišenski za zdatno pomoč. — V Pirničah pri Smledniku je umrl dne 14. aprila vrli in spoštovani učitelj g. Karol Veber, star še le 29 let. Pogreba se je vdeležilo 13 učiteljev tudi g. okr. glavar je prišel iz Ljubljane. N. v. m. p.! — Grof Attems v Gradci je podaril barjanom 565 kg krompirja, ki se je razdelil med stradajoče. — Sadjarska zadruga na Slapu v Vipavi je imela 27. aprila svoj občni zbor. Podpisavali so na tem zboru prošnjo za železnico iz Logatec v Gorico. — V petek 9. aprila je umrl pri sv. Križu nadučitelj gosp. Ig. Vencajz. Bil je blag učitelj, veren kristijan in sploh priljubljen. N. v. m. p.! — V Gameljnih so kmetje ubili steklega psa; ker se bojé, da so še drugi ogrizeni, zato morajo psi imeti torbo ali pa privezani biti in sicer po občinah: Stražišče, Naklo, Predvor, Št. Jurij, Predoslje, Št. Jošt, Hrastje, Smlednik in Kranj. Psi, ki bodo brez torbe okrog hodili, bodo vjeti in pokončani, njih gospodarji pa kaznovani. — V Naklem so dobili v cerkev nove spovednice, katere je lepo izdelal

g. Alojzij Košir iz Ljubljane, in 10 novih svečnikov iz Samassove livarne. — V St. Petru na Notranjskem je silovita burja razkrila z ploševino kriti zvonik, tako da bo treba nove strehe. Bog daj, da bi farani v lepi edinstvi vsak po svojih močeh pripomogli, da se izvrši pri cerkvi potrebna poprava. — Na Bloke bodo dobili krasen kamenit oltar, ki ga po načrtu g. Mir. Tomca izdeljuje kamnosek gosp. Alojzij Vodnik.

Hrenovice, 18. aprila. April je april, poboljšal se ni še nič; ljudje bi šli radi orat, pa ne morejo. Bog daj skoro lepo vreme!

Za setev je letos huda, semena manjka. Velika dobrota je v resnici pomoč, katero je deželni odbor naklonil. Razdelilo se je pri nas 140 kvintalov krompirja.

Tacega leta še ni bilo kmalu kakor je ravno letošnje. Pomanjkanje je povsod občutljivo. Ali kjer je velika sila, tam je roka božja mila. V naši fari se je letos razdelil prvi prispevek Kalistrove vstanove. Vsak hišni posestnik je dobil 45 gold. Bila je to res pomoč o pravem času. Da se je stvar, ki se je vže deset let zavlačevala, vsaj zdaj tako ugodno rešila, je posebno zasluga prejšnjega g. okrajnega glavarja.

Drevje je jako bršeno, zdaj kaže dobro. Da je lepo vreme, v malo dnevih so naši vrtovi v cvetji.

glasiti in peti, takrat pa je Roza pozabila na vse svoje težave; kako malo pač je potreba, da je otrok srečen in vesel.

Kmalu na to pa vstopi v sobo sosed čevljar, pri katerem je Roza dobila kletko. „Moram vendar pogledati“, pravi ptičar, „kakšnega ptiča je Rozika dobila, ker je tako silno vesela.“ — Prav lep ptiček je; vendar posebne cene nima, pa saj ga bote morali nazaj dati, ako se gospodar zanj oglasi. K večemu da vam dá zato pol goldinarja. Jaz vam dam goldinar zanj“, pravi zviti ptičar, ki je dobro poznal ceno ptičev, „pri meni ga ne bo nihče našel, ker med toliko ptiči eden več ali manj nič ne dé.“

„Ne“, pravi oče, „tega ne storimo; ako se oglasi njegov gospodar, izročimo ga njemu; sicer naj ima pa Rozika ž njim svoje veselje.“

„Sosed“, reče čevljar, „tukaj imate dva goldinarja, ako mi daste ptiča; nikoli jih niste še tako lahko zaslužili, kakor jih sedaj. Sicer kanarček ni toliko vreden, a jaz imam zelenkasto-rumene posebno rad.“ — „Da“, pravi mati, „ako prevzamete na-se vso odgovornost, ter se pobotate z gospodarjem, ako se oglasi za ptiča.“

Pri teh besedah prikazale so se v očeh Rozinih debele solze; zelo rada bi bila namreč imela kanarčka, a vendar ni upala ugovarjati, ker je vedela, kako dobro došli bi materi goldinarji, ki bi jih dobila za najdenega ptiča.

Oče vidi žalostno Rozo ter reče odločno: „Ptiča ne bomo prodajali; kar sem rekel, pri tem ostanem; ako se zanj gospodar ne oglasi, ostane ptič pri nas in Rozika bo zanj skrbela.“ — Tem besedam se tudi mati ni več hotela ustavljati; nekaj je pogodrnjala in urneje je jela vrteti šivalni stroj.

„No“, pravi sosed čevljar, „kakor vidim, se vam ne godi tako slabo; zakaj kdor par goldinarjev skoro zastonj neče prevzeti, takemu pač ne more biti posebne sile. Dobro, da vem za prihodnost. Z Bogom!“

Ptiček je nato kmalu obmolknil; bolnik je na postelji zadremal; tudi Rozika je že sanjala o zlatih ptičkih, le mati je še sedela pozno v noč pri šivanju; morala je, bila je sobota in delo je moralo biti gotovo; sicer bi bila še to izgubila, kar je imela naročenega.

Drugo jutro pa je Roza prinesla časnik očetu in precej je bral na zadnji strani novico: „Kanarček

Do sadja ima Pivčan veselje, in o dobrih letinah mu sadje tudi vrže precej denarja.

Se nekaj, kako koristni so tiči. Ko smo gledali lansko leto drevje, ki je bilo belo — samih metuljev, kakor bi je pobelil sneg, pač si je vsak gospodar mislil, kako bodo gosenice še le drugo leto vdelale vrtove. In res vže meseca avgusta smo opazovali po vejah polno pernatih mešičkov — samo gosenčjo zalego. Čez zimo so kar zginili ti zavoji; prav malo se jih zdaj vidi po drevju. Verjetno je, da so jih tiči pokončali.

V Celji (pri porotnih sodbah) k smrti na vislice obsojeni Matija Kaligar s Kebla pri Konjicah, ki je bil usmrtil svojega gospodarja, je od svetlega cesarja pomiloščen ter so mu sodniki kazni spremenili v ječo skoz 15 let. — Zadnje porotne sodbe začele so se dne 14. aprila. Prva je prišla na vrsto Zefa Jurčan iz Hrastja, prisodili so jej štiri leta hude ječe, ker je bila zadavila svojega novorojenca. — Deklina Mica Rajhek iz Središča je svojemu detetu razbila lubanjo ter mrtveca zakopala v kleti, s tem si je zaslužila 6 let hude ječe. — Hlapec Frano Puntigam iz Selnice bo za neko hudobijo premišljeval 5 let v hudi ječi in vsaki mesec bo de se po enkrat postil. — Janez Vrhovšek iz Hrastja, star 15 let, si je od pleha ponaredil desetice, na dveh krajih je izdal po dva taka denarja; za njegovo „kunšt“ so ga obdarovali z 2 mesecema hude ječe in dvakrat post. — Dninar Nace Košutnik iz Podgorja je v noči do 25. sept. s kamenjem pobil 64letnega tkalca

Paholnika, da je ta čez 14 dnij umrl. Lani je pa Valandu ukradel 41 gl. Za pokoro so mu naložili 6 let hude ječe, vsaki mesec post, potem temo in trdo ležišče vsako leto 24. do 25. septembra. — Jože Kajtna od sv. Petra v Savinjski dolini si je s tatvino in drugimi hudobijami pribarantal 5 let hude s postom poostrene ječe. — Hlapec Jože Lebar je letos izstopil iz službe pri Simoniču v Ivanjcih. Da se zmaščuje nad gospodinjo, je dne 21. febr. na streho spustil rudečega petelina ali kokóta, kakor tam pravijo. Za toliko prijaznost so mu oskrbeli hudo ječo 8 let, vsaki mesec post in temo vselej dne 21. febr. — Valant Škec s Sel pri Bednji na Hrvaškem je kradel po sejmi. Tudi pri sv. Lenartu blizu Maribora so njegovi dolgi prsti poskusili sejmarjem peneze izmikati iz žepov. Za trud so mu sodniki pripoznali 5 let hudo ječo, vsaki mesec post, iz kletke ga bodo pa naravnost pognali čez mejo. — Mladi morilec Franc Resner iz Braslovč bo sedel 7 let v hudej vsaki mesec s postom poostrenej ječi. — Vinko Kropelj z Lačnivrha pri Konjicah bo do smrti v ječi imel čas premišljevat, zakaj da je Antonijo Klinc poslal na drugi svet.

Okolica Ljutomerska. Novi sejem na Cvenu se je za začetek dobro obnesel. Živine se je prignalo čez 600 komadov. Krave so našle precej kupcev, ne tako konji. Ko bo širji svet bolje zvedel za novo tržišče, gotovo ne bo manjkalo kupca. Tukaj boš po pravej poti zamogel dobiti poštenega konja. Saj ni skrivnost, da po drugih sejmi prekupei pri-

je ušel; deset goldinarjev, kdor ga živega prinese v hišo št. 6.“

„Deset goldinarjev“, vsklikneta skoro ob enem mož in žena. „To bo kakor nalašč za naše stanovanje. Ako le ni pri tem kake tiskarske napake?“

Kmalu se žena napravi ter gre iskat ono hišo, iz katere je ušel kanarček. Bila je velika hiša, v kateri je stanovala znana bogata gospa zdravnikova s svojo edino hčerjo. — Z veseljem jo je gospa sprejela, ko je zvedela, da je ptiček dobro shranjen. — „Kupila sem ptiča za svojo hčerko, ki je sedaj v šoli v samostanu, a pride jutri domu; posebno veselje ima s ptičem in v vsakem pismu mi naroča, da naj gotovo prav posebno skrbimo za njenega kanarčka. Ne vem, kako bi jo bila potolažila, ko bi ne bilo več ptiča v kletki, kader se vrne hčerka domu. Prav hvaležna sem torej vam, da ste me rešili iz velike zadrege. Precej grem z vami, da se prepričam, ako je res naš ptiček; z veseljem vam potem plačam obljubljenih deset goldinarjev.“

Kanarček precej spozna gospo ter začne vesel vtripati s svojimi perutmi ter se dobrikati gospej. — „Kanarček je naš“, pravi gospa, „tukaj imate ob-

ljubljenih deset goldinarjev in tukaj ima Rozika še en goldinar, da bo ptiča nesla z menoj.“ V tem pa je gospa videla veliko revščino v sobi, zagledala moža na bolniški postelji; v srce se ji je smilila poštena družina in sklenila je, storiti kar je v njeni moči, da polajša stiskani družini hudo poskušnjo. Še tisto popoldne se pripelje gospod zdravnik, mož gospe, ki je bila prišla po ptiča k mizarjevim, preišče bolnega mizarja, zapiše mu krepkih zdravil, Roza pa dan za dnevom nosi od zdravnikove gospe tečne in lahke hrane in kmalu je mizar Prašnik okreval ter zopet začel svoje zaostalo delo. Dnevi poskušnje so minuli; ptica je donesla ubogi rokodelski družini srečo, katere je bila družina vredna zaradi svojega poštenja. — Ptica srečonosna, razveseli tudi sedanje delavske in rokodelske družine, pevaj jim, da le v vernosti, delavnosti in skromnosti je najti ljudem majnikove sreče, odganjaj s svojim petjem od njih grdega skovirja, ki skovika trpinom, da v brezverstvu, upornosti in zapravljenosti vsvete človeštvu — cvet in sad lepše prihodnosti!

ganjajo „ponarejeno“ blago, že mladim živinčutom polomijo zobe ter jih prodajajo kot doletna; ker je pa na kosteh živinče še prenežno in premlado, vsled tega ne more v tirih ostati trpežno. Na ta način nekateri brezvestni ljudje spravljajo sicer nedolžne živinorejce ob dobro ime. Naš sejem bi lahko postal v posebno korist prodajalcem, brez dvombe tudi poštenemu kupecu, vzlasti zdaj, ko je od bodoče železnične postaje pri Ljutomeru do sejmišča samo četrta ure daleč. Naši kmetje bi se ne pritoževali, ako bi meja na Oggersko ostala zmiraj zaprta. Zdaj ima živina pri nas lepo ceno, ker se goveda sme goniti onkraj Mure, a semkaj ne. Ista je draga in to je nam seveda po volji. V novejšem času se izvažajo mnogo svinj in telet. Neki barantač je minolo zimo vsaki teden do 50 komadov rečene živine spravil v Radgono do kolodvora in dalje, ob „vuzmu“ ali velikinoči celó po 100 glav. Svinje so zadnje dni veljale žive teže po 30 do 32 kr. Teletino so v Ljutomeru prodajali mesarji po 44 kr. (mrtve teže). Cena pšenici je v trgu bila 8 gl. 20 kr. za 100 kilo. Vzpomladno vreme je do zdaj v obče ugajalo. Imeli smo pač več zaporednih mrazov, a škodovalo to ni nič. Na vuzem je bil mraz tako občutljiv, da so si ljudje k sv. maši idóci zavezovali ušesa, potem se je pa vsled obilnih kresov zakadila ravnica in dim zabranil kvar na že precej razvitem rastlinstvu. Danes 14. aprila so črešnje v popolnem cvetju.

Štajarsko. Posestnik Alojzij Rebernik spada pod šolsko občino v Kaplji pri Arnfelsu. Toda v imenovanem kraju s šolo gospodarji nemški „šulverajn“, a to društvo je, kakor so pokojni škof dr. Rudigier v nemškem mestu Linc v svojem „pastirskem listu“ dokazali, v zvezi s „frajmaurari“ in so katoliške Nemce svarili pred tem društvom. To gotovo zna tudi imenovani Rebernik ter svojega otroka neče pošiljati v domačo šolo, ampak na Remšnik, kjer se slovenski učenec podučuje s pomočjo razumljive mu besede materinske. Krajno-šolski svet v Kaplji in okrajno-šolski svet v Arnfelsu sedaj grozita Reberniku s kaznijo, ako ne bode svojega učenca pošiljal v domačo šolo. Oče je zadevo naznanil deželno-šolskemu совету v Gradec. Postava pravi, da stariši morajo svojim otrokom skrbeti za poduk; tega pa ne pové, da bi se to moralo goditi ravno v domačej šoli. Toraj ni dvombe, da bo oče pravdo dobil. — Delavcu Martinu Arnušu je v tvornici ali fabriki v Slovenjigradu desno roko zgrabila žaga ter mu odrezala dva prsta pri drugem sklepu. — Pri sv. Juriji ob železnici so naročili slovite sljive iz Bosne, da se razširijo sčasoma po naših krajih. — Družba sv. Mohora je v Galiciji pri Celji štela lani 40 udov, letos jih ima 114. Če je podrugod tudi število razmeroma naraslo, bodo nekatere knjige zopet morali

tiskati drugič, kakor zadnji dve leti. Slavna družba razširja slavo Slovincem. — Na Bočni pri Gornjigradu so na osepnicah zbolele tri osebe. Ker sosede niso dovolj pazili, so se iste v dóbi štirinajstih dni osipale po štiriinšedemdesetih ljudeh. — Nekje pod Kozjakom, daleč od Amerike, pokrivajo potok in tako hočejo vravnati na javnem prostoru svet pred hišo. Zidarji so večinoma Lah. Zidali in vozili so tudi v nedeljo dne 20. aprila. Ko so zjutraj farani šli od službe Božje, se je iz Vojnika pripeljal še voz pevajočih delavcev. Dan Gospodov so vernikom v spodtiko skrunili menda zavoljo tega, da ne bodo v delavnik izgubili preveč časa s popravljanjem že zasutega oboka, ki se jim je čez dva dni vdrl, namreč v torek, dne 22. aprila. — Kočljar Jarnej, župan iz Trbovelj, se je zvrnil v Savo in v vodi našel smrt.

Koroško. Katoliško politično in gospodarsko društvo za koroške Slovence je imelo dne 17. aprila t. l. v Celovci prvi zbor. Izvolili so stalni odbor in sprejeli okoli 150 novih udov. To je veselo znamenje, da se celi slovenski Korotan vzbuja ter prestopa v slovenski tabor; upanje, da se oklene svojih voditeljev, ki mu gladijo pot do politične in gospodarske samozvesti, da slovenski oratar in obrtnik ne bode več podlaga tujčevi péti. Že osnovalni odbor vršil se je sijajno; prvi občni zbor pa je jasno dokazal, da slovenska poslanca gg. Einspieler in Murnista generala brez armade, temveč da stoji za njima že srčna, močna, za vero, dom in cesarja navdušena armada. Ob enem je to nezaupnica liberalni gospôdi v Celovcu. Koroške razmere osvetljuje, — kakor nam poroča prijatelj, — da je imel dne 20. februarja nemško liberalni „bauernbund“ svoje zborovanje. Pri tem zborovanju so govorniki očitno govorili proti naši veri. Jeden nemški učitelj se je hvalil s svojim prostozidarskim brezverskim prepričanjem. Neki vitez dr. Rainer je naravnost hvalil luteransko vero. K temu zborovanju so prišli visoki gospodje: Ekscelenca g. baron Schmidt-Zabierow, predsednik c. kr. deželne vlade; gosp. dr. Gobanc, c. kr. deželni šolski nadzornik; vitez Rainer, deželni odbornik; mnogo uradnikov in več nemško-liberalne gospôde. — V odbor so voljeni gg.: Župnik Gregor Einspieler, predsednik; Vekoslav Legat, podpredsednik; Filip Haderlap, tajnik; Fr. Treiber, mestni kapelan, blagajnik; Josip Kraut, posestnik v Bistrici pri Plajberzi; Martin Stih, župan v Svetnivesi; Martin Prosekar, posestnik v Kotmarivesi; J. Wieser, župnik v Celovcu; Fr. Grafenauer v Brdu. Zbor je sklenil resolucijo za versko šolo in drugo resolucijo, v kateri zborovalec izražajo zahvalo slovenskim državnim poslancem, ki odločno zagovarjajo slovenske pravice.

Primorje in Goriška. Na občnem zboru slov. polit. društva „Edinost“ je izvoljen g. Ivan Naberger za predsednika; M. Mandič I. podpredsednik, V. Živič II. podpredsednik; M. Cotič tajnik, An. Skabar, blagajnik. — Za Goriško je država dovolila 10.000 gold. podpore; poslanec g. Tonkli je predlagal, da bi se več darovalo. — V Gorici bodo imeli volitve v mestni zbor 7., 14. in 16. maja. Posebno živahno se nanje pripravljajo Italijani. — Duhovniške premembe v goriški nadškofiji: Častiti

g. J. Trevisan, župnik v Brazzanu, je imenovan župnikom in dekanom v Gradišči. Nevarno je zbolel č. g. J. Mercina, vikarij v Sovodnjah. Čč. gg. M. Korsič, župnik v Kojskem, M. Čenčič, vikarij v Desklem in J. Grusovin, izpovednik pri uršulinkah, stopijo v pokoj. Župnijski izpit je delal č. g. J. Kosovel, kapelan v Kamnjam. — V Riemanjih je bila dne 27. aprila velika slovesnost v spomin 141letnice, od kar se je pričela božja pot k sv. Jožefu. Ljudstva je prišlo na stotine.

Gospodarske in obrtnijske stvari.

Prvi majnik. Z veseljem vsaki človek pričakuje lepe pomladi, ki se posebno krasno razvije v cvetočem majniku; letos pa z nekim strahom gledajo, kaj se bo zgodilo danes 1. majnika. Govorilo in pisalo se je namreč, da hočejo ta dan delavski stanoviti praznovati svoj delavni praznik. — V Parizu so bili zbrani lansko leto namreč vodje socialistov, ljudje, ki hočejo ves obstoječi red preobrniti, vse premoženje enakomerno razdeliti, vladarje odstraniti, cerkev zatreti itd. Ti možje so sklenili, da naj se 1. 1890 praznuje prvi majnik, kakor delavski praznik. Ta dan naj delavci ne gredo na delo, marveč naj se zberejo dopoldne v posvet ter naj zahtevajo kratene pravice za delavce, popoldne pa naj se kratkočasijo s pijačo, petjem, godbo in plesom. Zahteve, katere delavci stavijo, so mnoge popolno opravičene. Tu imamo pa pred očmi delavce po tovarnah, po podzemeljskih jamah, kjer kopljejo rudo in premog, ne pa delavcev, ki delajo na polji, na cesti. Pred vsem zahtevajo, delati le osem ur na dan. Kdor pozna trpljenje rudo- ali premogokopov, reči mora, da s tem nič preveč ne zahtevajo, in da jim delodajalci sčasoma to gotovo dovolijo v svojo in v korist delavcev. Seveda, ako bi hlapci ali dekle ali rokodelski pomočniki to zahtevali, se ta zahteva glasi vse drugače; zakaj delo je popolno drugo, počitek med delom je večji in kakor so sedaj razmere: manjši kmečki in rokodelski gospodarji pridejo po tem potu gotovo na kant, in tudi tukaj bi dobili bogatini vse v roke. Popolno prav je, ako delavci zahtevajo, da otroci pred 14 letom ne smejo delati po tovarnah in da od 14 do 18 leta delajo le po šest ur na dan. Takrat se človek razvija in raste in tovarniški zrak je smrtni strup za to mladino. To opazujemo tudi v naših tovarnah; malo je deklet, ki gredo s 14 letom v tovarno, da bi preživele 24 leto. Prepové naj se po zahtevi delavcev delo po noči zlasti za ženske; dovoli naj se na teden počitek saj 36 ur skupaj (to je ravno naša nedelja); delavci naj se ne silijo, da bi morali

pri delodajalcih kupovati za življenje potrebnih reči; postavijo naj se nadzorniki nad delavci, katerih naj polovico izvolijo delavci iz svoje srede. Vse to naj države vredé po postavah.

Splošno torej moramo reči, da delavci ne zahtevajo nič prenapetega, razun osemurnega dela, ako menijo to za vsacega delavca. Pri nas v Avstriji so večinoma vse te zahteve že postavno dognane, žal, da se v življenju tako površno spolnujejo in v škodo delavcev prezirajo.

Kaj pa je misliti gledé praznovanja 1. majnika? — Mi nimamo nič proti temu, ako delavci ta dan praznujejo, če jim dovolijo gospodarji. Ako bi pa hoteli to storiti brez dovoljenja, s tem prelomijo svojo pogodbo z gospodarjem, mu delajo krivico, ter skušajo krivice, ki jih trpé, poravnati s krivicami; to pa moramo po načelih naše vere odločno obsojati. Zakaj s tem dajo delodajalcem bič v roke, da jih ž njim poljubno mučijo; delodajalci imajo namreč potem pravico delavce odpustiti, z delom prenehati, kadar hočejo. — Sploh pa pametni ljudje sodijo, da je najbolj pametno, da ostanejo ljudje pri prazniku, ki ga je Bog postavil, da praznujejo — nedeljo. V tem oziru seveda trpé delavci grozne krivice in delodajalci, ki silijo ljudi delati v nedeljo brez potrebe, so si sami spletli šibo, ker so vzredili delavce brez vere, ki jim grozijo vzrasti čez glavo. Tudi je naša misel gotovo prava, da si delavci z rogoviljenjem, z ustavljanjem dela, s popivanjem in plesom v 1. majnik gotovo ne bodo zboljšali svojega stanja. Kaj je torej delavcem storiti, da se jim zboljšajo razmere? Pred vsem naj marljivo delajo, naj nedelje in praznike posvečujejo, po svojih zastopnikih pa naj dan za dnevom glasno ponavljajo svoje zahteve, naj jih pošiljajo postavodajalnemu zborom, da se vredé razmere po postavnem potu in od tega naj ne odjenjajo toliko časa, dokler se jim ne dopolnijo opravičene zahteve. Le ta je prava in dovoljena pot, po kateri je hoditi

delavcem, ako hočejo brez prestopkov doseči svoje namene. — Take prikazni pa oznanujejo svetu, zlasti bogatim delodajalcem, da vsaka sila trpi le nekaj časa, in da delavci nečejo biti tñala, na kateri bi si bogatini kopičili neprimerne zaklade. Torej vsakemu svoje! Tudi delavec-trpin je človek vstvarjen po božji podobi, ima pravico do družinskega življenja, do počitka in do takega zaslužka, da zamore človeku dostojno živeti.

Tržna cena v Mariboru. Pšenica 6 gld. 40 kr., rž 5 gl. 40 kr., ječmen 5 gl. 10 kr., oves 3 gl. 40., kuruza 5 gl. 10 kr., proso 5 gl. 40 kr., hajdina 5 gl., krompir 2 gl. 20 kr., vse po hektolitru; kilo fižole 10 kr., leče 28 kr., graha 20 kr.; liter prosenega pšena 10 kr.; jajce 2 kr.; kilo govedine 56 kr., teletine 56 kr., mlade svinjetine 54 kr.; liter svežega mleka 10 kr., posnetega 12 kr.

Majaronovo seme je zelo drobno, zato se mora vsejati v lahko, rahlo zemljo ter mora imeti vedno vlažno, dokler ne izkali, tudi se mora o solnčnih dneh napraviti nekoliko sence. Če se tako ne ravna, seme večidel ne požene. Seje se majaron od začetka do srede aprila v ne pretoplo gredo ali pa na

prosto. Meseca maja ali junija se presade mlade rastlinice po 2 ali 3 skupaj na vrtno grede, po 15 cm. narazen. V lahki topli zemlji se pa lahko vseje tudi precej na prosto, a potrebuje se več semen, kakor če se seje v tople gredice. Majaron se rad obnese, treba ga je pa dobro pleti, če ne ga plevel zamori.

Protì ušem pri živini. Nekatera sredstva, ki se rabijo zoper uši, niso brez nevarnosti za živino, tako zlasti tista, ki imajo v sebi živo srebro. Čisto neškodljivo pa in zraven tega ceno je izmivanje z vodo, v kateri se je kuhal krompir. To pomaga neki, če se enkrat izmije; svetuje se pa vendar, naj se rabi večkrat, da se tudi zalega zamori. Tudi proti garjam je neki dobro. To moč ima najbrže v krompirju nahajajoči se solanin, ki se pri kuhanji v vodi razide.

Prav zgoden drobnjak (šnitlih) si pripraviš, če povezneš nanj prazne steklenice. Tako so rastline zavarovane proti zunanjemu, mrzlejemu zraku, poženo bolj zgodaj kot nepokrite in so tudi veliko bolj nežne.

Razne vesti.

(1. majnika) je gosposka v Ljubljani vkrenila vse potrebno, da zabrani vsaki nered; upamo, da se bo vršilo vse v najlepšem redu.

(Sad nevere.) Pred nekaterimi leti nakupil je neki Jakob Trahek v britanjski pokrajini blizu mesta Vannes na Francoskem mnogo posestev. Bil je človek brez vere in takega se je tudi kazal nasproti svojim delavcem. Ščuval jih je zoper duhovnike, odvrčal jih ob nedeljah od službe božje, trosil med nje slabe knjige in časnike. V nekaterih letih se je pokazal sad njegovega brezbožnega delovanja; ljudje so postajali njemu podobni, cerkve so bile prazne in zabavljic na vero se ni manjkalo. — Nekega dne zasačijo delavca, ki je hotel temu bogatinu vkrasti denar iz blagajnice, zvežejo ga in tirajo pred sodišče. Gospodar raztogoten kriči za njim: „Prav ti je, slepar, ki se drzneš segati po tujem denarju, prejel boš zaslužen kaznen za svojo zlobo“. Tat se obrne proti njemu ter mu reče: „Vi nimate pravice mene obsojati; nato se obrne k orožnikom ter nadaljuje: „Ne mene, ampak tega človeka zgrabite, on, naš gospodar, je kriv moje zlobe. Bil sem pošten človek; veroval sem v Boga in bal sem se ga žaliti; svete so mi bile zapovedi njegove, katerih me je učila moja mati. Nikdar se nisem dotaknil tujega blaga, saj mi je zapoved velela: Ne kradi! Nisem veliko zaslužil, a potrpel sem, živel sem po-

šteno, hodil sem v cerkev in upal, da mi bode v nebesih bolje. — Pa prišel je ta človek v naš kraj, ki je govoril, da ni Boga, da ni res, kar se uči v cerkvi itd. Navzel sem se tudi jaz teh nauk; toda jaz pravim, ako ni Boga, ne nebes in ne pekla, tedaj ni nobene zapovedi, kateri bi moral biti pokoren, tedaj smem vzeti vse, kar dobim, naj zaslužim ali vkradem, to je vse eno. Nikjer ni zapisano, da bi se moralo na svetu le enim dobro goditi, drugim pa slabo, ako je s tem življenjem vsega konec. — Delavcem so yzeli vero v nebesa in sedaj se čudijo, da hočejo zanje imeti vsaj zemljo in njene dobrote; sadovi brezverstva so grenki tudi za brezverce.

(Znamenito uro v Črnem lesu ima) neki gozdar, Breinig po imenu. Dnevni čas naznanja petje posameznih ptičev. Najprvi zjutraj oglasi se škinkovec, ki se prvi vzbudi; peti začne že pred jutranjo zarjo in poje od polu dveh do dveh. Za njim ob dveh oglasi se mnih (der Mönch) in poje do polu treh. Ta ptiček poje podobno slavčku. Od polu treh pa do treh pedvedika prepelica. Od treh do polu štirih drobi svoje pesmice drobna penica. Od polu štirih do štirih žvižga črni kos. Od štirih do polu petih žvrgoli škorjanček. Od polu petih do petih oglašča se črnoglava senica. Ob petih začne pa zaspani vrabec in trdi, da je „živ“, „živ“ do polu šestih.

(Mejni grof Albreht Brandenburški) je pre-magal leta 1552 mesto Mogunc (Maine). Da ni pri-zanašal premaganim, je znano iz zgodovine. Da je ložje ugrabil cerkveno premoženje je preganjal du-hovnike, menihe in nune izganjal iz samostanov. Zraven mesta bil je ženski samostan in tje se od-pravi zmagovalec s svojim spremstvom. Pozvoni pri vratih in stara nuna vratarica precej odpré. — Kako mislite v Vašem samostanu o mejnem grofu Albrehtu? popraša oistro nuno. Vrtarica pa neustrašeno od-govori: Mi ne poznamo grofa, a prosimo Boga, naj mu podeli vse, kar potrebuje k zveličanju svoje duše. — „Ženska, ta odgovor ti je Bog udihnil. Naj bo! Naj se Vam nič hudega ne zgodi. Vrnite se le zopet v svojo celico in spolnajte svojo obljubo!“ Predno je pa Albreht od samostana odjahal, narisal je na samostanska vrata velike vislice v znamenje, da tisti vojak, ki kaj hudega stori samostanu ali nje-govim prebivalcem, bo za kazen na vislicah končal svoje življenje. In res se v tisti vojski ni storilo kaj žalega samostanu.

(Dobro sta se odrezala) Cesar Rudolf I. bil je pri obilnih opraviilih in skrbah velikrat dobre volje. Nad vse je ljubil šabo, a šala je bila cesarju vedno dostojna. Večkrat je stavil svojim dvornikom zvita šaljiva vprašanja ter jih tako spravil v za-drego. Neki dan prideta k cesarju dva poslanca, proseč ga, naj razsodi v neki zadevi; on kot cesar, najvišji sodnik, naj poravna večletni prepir in dolgo tožbo. Čudom pa je gledal Rudolf poslanca. Eden je imel črne lase, a že sivo brado, drugi pa ravno nasprotno sive lase, a črno brado. Ko sta poslanca sporočila vso zadevo in čakala razsodbe, se cesar malo posmeja, potem pa dobrohotno reče: Razsodil Vama bom, a prej morata še vidva razložiti nasprotje v vajinem obližji. Kako je to, da imate Vi popol-noma črno brado in že vse sive lase in od kod pride, da pa imate Vi že sivo brado, a še tako goste in črne lase? Poslanca sta osupnena, takega vprašanja nista pričakovala. Ne vesta si iz zadrege pomagati, prosita dan odloga, jutri bosta cesarju odgovorila. Rudolf rad privoli. Drugi dan sta ob določeni uri že v cesarski palači. Rudolf ju prijazno sprejme, na obrazu si pa lahko bral, kako rado-vedno pričakuje, kako mu bosta poslanca neenakost na bradi in na laseh razložila. Prvi pravi: Veli-čanstvo, da je moja brada že siva a lasje še črni, pride od tod, ker sem v svojem življenji več delal z brado, kakor z glavo, več sem govoril, kakor mislil. — Kaj pa Vi, vpraša cesar drugega poslanca, Vi ste pa več mislili, kakor govorili? Ne! Oprostite Veličanstvo, jaz sem lase že pri rojstvu imel, ali brada mi je začela še le rasti, ko sem bil star 17 let. Ni čuda, da so lasje prej obledeli, ker so

17 let stareji od brade. — Srčno se je smejal Rudolf odgovoroma in potem razsodil pravdo.

(Nekdaj in sedaj.) Herodot pisatelj pripoveduje, da so pri starih Egipčanih imeli možje dvojno obleko, žene pa le eno. Dandanes imajo jih nekatere žene po deset, med tem, ko njih možje še ene suknje nimajo.

(Splačal ga je.) Mihel: Janez, kaj pa delaš? Tvoja ušesa so vsaki dan večja. — Janez: Da, Mihel, povem ti, tvoja kratka pamet in moja dolga ušesa, to bi bil lep osel, vreden, da bi ga ti zajahal.

(Prah za snaženje posode.) A.: Vaš prah za snaženje posode, ki ste ga priporočali po časniki, se meni ni obnesel; ravnal sem ž njim prav kakor je bilo zapisano, pa posoda se ni hotela zasvetiti. — B.: Potem niste popolno po predpisu ravnali. — A.: Kako to? — B.: Tam stoji zapisano: Snaži toliko časa, da bo posoda svetla; tega vi niste sto-rili. — Nauk: Ni vsega verjeti, kar kupci na dolgo in široko priporočajo po časnikih.

Prihodnja številka „DOMOLJUBA“ izide dne 14. maja.

Tržne cene v Ljubljani dne 30. aprila.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	7	33	Špeh povojen, kgr. . .	—	68
Rež, „	5	33	Surovo maslo, „ . . .	—	90
Ječmen, „	5	—	Jajce, jedno „ . . .	—	2
Oves, „	3	66	Mleko, liter	—	8
Ajda, „	5	33	Goveje meso, kgr. . .	—	60
Proso, „	5	16	Telečje „	—	58
Koruz, „	4	66	Svinjsko „	—	60
Krompir, „	3	48	Koščunovo „	—	31
Leča, „	11	—	Pišanec „	—	50
Grah, „	10	—	Golob „	—	17
Pišol, „	9	—	Seno, 100 kgr.	2	05
Maslo, kgr.	1	—	Slama, „	2	23
Mast, „	70	—	Drva trda, 4 mtr. . .	6	60
Špeh svež, „	58	—	„ mehka, „	4	20

Vodnikovo kamenosekarstvo

v Ljubljani, kolodvorske ulice,

častiti duhovščini in slavnemu občinstvu uljudno naznanja, da je preskrbelo na novo z raznimi spo-minki svojo največjo zalogo vsakovrstnih nadgrobnih spomenikov ter se priporoča istim za obilno naročbo. Prečastitim farnim predstojnikom se najuljudneje priporoča za naročbo umetnih oerkvenih del, kakor altarjev, obhajilnih miz itd., sploh vsega v to stroko spadajočega dela po najnižji ceni. (15—4)

J. & S. KESSLER v BRNU,

7 Ferdinandove ulice 7.

Največja, najcenejša zalega pomladanskega in letnega blaga.

Poletensko

grehenasto sukno,

ki se da prati in je jako elegantno in trdno za gospode, dvajsetih boj. 20 cm. širokosti za

celo obleko

6-5 metra le 3 gl.

Kdor le jedenkrat kupi, prečica se, kako izvrstno se da prati in kako trdno je.

Briska sukna

se razpošiljajo po čudovito nizki ceni in sicer:

po gl. 3-75 3-10 m. za celo obleko.

po gl. 5-50 3-10 m. za boljše obleko.

po gl. 8-50 3-10 m. za fino obleko.

po gl. 6—2-10 m. za ogrtač, frane, piquet-gilet za gl. 1-50,

Blago za talarje za prečast duhovščino (tudi za poletne suknje) 1-20 m. široko meter

gl. 1-50

Črni peruvienes in doskins za salonske obleke po 3-25 m. od gl. 10—naprej.

Modno blago za gospé.

Karirano in črtasto blago 60 cm. šir. za ponosne suknje in otroška oblačila, 10 m. gl. 2-50.

Jeupon in trojično blago v vseh modnih barvah 10 m. prve vrste gl. 3-50, druge vrste gl. 2-80.

Kupi se o priliki! Zefirsko blago, pristno in krasne barve, 75 cm. široko 10 m. le gl. 3-50

Brokat in Jacquard-blago, 60 cm. široko, vs h modrih barv, 10 m. gl. 3-60

Doris, najnovije karirano modno blago, čista volna, 10 m. pr-j gl. 10, sedaj le gl. 6-50.

Nervy, 90 cm. šir. nežno črtano modno blago v najnovijih barvah 10 m. le gl. 4-50.

Kašmir, dvojna širjava, črno in barvano, 10 m. 4 gl.

Volneni atlas, dvojna širjava, volneno blago, črne in drugačne modne barve 10 m. gl. 6-50.

Moderatskan kretan, 10 metrov gl. 2-50 in gl. 3-20.

Elegantno in bogato omišljeni uzorci se pošiljajo gospodom krajncem brezplačno.

Ceniki o perilu za gospode in gospé, o galanterijah, uzorci sukna in rezanega blaga brezplačno in franko. Pošilja se s poštnim povzajem. (16—3)

Katoliška Tiskarna

v Ljubljani, Valvazorjev Trg št. 5

se priporoča preč. duhovščini, društvom, trgovcem, občinskim uradom in slav. občinstvu za vsakovrstna v tiskarsko stroko spadajoča naročila.

Ukaz c. kr. deželne vlade

z dne 18. aprila 1890. leta, št. 1047 Pr.,

o preuredbi najemnega in selilnega reda, veljavnega za mesto Ljubljana. (Dež. zak. št. 10.)

Na prošnjo občinskega zastopa v Ljubljani izdaje c. kr. deželna vlada dogovorno s c. kr. nadsodiščem v Gradci na podstavi § 25. cesarskega ukaza z dne 16. novembra 1858, drž. zak. št. 213, namesto do zdaj za mesto Ljubljana veljavnega, z okrožnim ukazom imenovanega c. kr. nadsodišča z dne 4. decembra 1860 uvedenega najemnega in selilnega reda nasledna določila:

§ 1. Ako ne obstoji ali se ne sklene drugačna pogodba, veljajo v mestu Ljubljana glede letnih stanovanj in enakih najemnih prostorov četrletna odpovedna doba in na leto štirje roki za odpoved in izselitev.

§ 2. Roki za odpoved letnik stanovanj in enakih najemnih prostorov se ustanovljajo

od 1. do vštetega 8. februarja,
" 1. " " 8. maja,
" 1. " " 8. avgusta,
" 1. " " 8. novembra

s tem določilcem, da je letna stanovanja in jednake prostore izprazniti četrto leta po odpovedi, to je začetka maja, avgusta, novembra in februarja takó, da se polovica najetega stanovanja ali jednakega prostora izprazni in izroči do večera 4., druga polovica pa do póludne 8. dneva.

Ako pade zadnji dan za odpoved, ali za popolno ali polovično izpraznitev določenega róka na nedeljo ali zapovedan praznik, podaljša se doba za odpoved do konca, ona za popolno ali polovično izpraznitev pa do póludne prihodnjega delavnika.

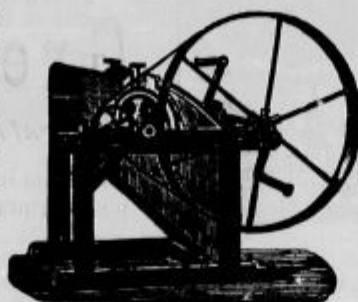
§ 3. Ta ukaz stopi v veljavnost z dnem, ko se razglasi.

C. kr. deželni predsednik:
Baron Winkler s. r.

Loterijske srečke.

Trst	19. aprila:	21,	65,	23,	11,
Ljubljana	19. aprila:	52,	41,	31,	90,
Gradec	26. aprila:	12,	42,	7,	23,
Dunaj	26. aprila:	48,	12,	10,	42,
Brno	30. aprila:	63,	7,	4,	29,
Praga	23. aprila:	10,	66,	65,	88,
					78,
					9,
					3,

Vsi stroji za kmetijstvo in vinorejo!

Stiskalnice in mlinci za olive,
vinske in sadne stiskalnice,
priprava za odstranjenje peronosper,
mlinci za grozdje in sadje,
avtomatične stiskalnice za zeleno pičo

najnovejša
sestava
v raznih
velikostih.

Mlatilnice, čistilnice in vitala, stroji za
ropkanje turšice, sejalniki, orala itd. itd.
Sušilne priprave za sadje in sočivje.

Škoporeznice v največji izbiri prodaja izvrstno
izgotovljeno in po tovarniških cenah

IG. HELLER, Dunaj, Praterstrasse 78.

Katalogi in vsako pojasnilo na zahtevanje gratis in franko.

Razprodajalec najugodnejši pogoji.

(10—3)

Sposobni zastopniki se iščejo ter dobro plačajo.

"Zam gold.
Reichsapfel"

J. PSERHOFER-ja

lekarna
na Dunaji,

I., Singerstrasse števil. 15.

Kri čistilne kroglice, poprej univerzalne kroglice imenovane, zaslužijo po vsej pravici poslednje ime, ker je v resnici premnogo boleznij, pri katerih te kroglice izvrstno pomagajo. Že mnogo desetletij razširjene so te kroglice splošno, mnogi zdravniški jih zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega zdravila. — Škatljica s 15 tacimi kroglicami stane 21 kr., 1 zavoje s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljavi po povzetju 1 gld. 10 kr. — Če se naprej pošlje denar, stane s poštnine prosto pošiljati: 1 zavoje kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoja 3 gld. 35 kr., 4 zavoja 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Menj nego jeden zavoje se ne odpošlje.) — Prosi se, da se zahtevajo izrecno

Pserhoferjeve kričistilne kroglice
in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovnem navodilu za rabo imé J. Pserhofer in sicer v rudoči barvi.

Balzam za ozebljine J. Pserhoferjev. Lonček 40 kr. S frankovano pošiljavi 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, hričavosti, krčevitemu kašlju itd. Steklenica 50 kr.

Američansko mazilo za protin 1 gld. 20 kr.

Prašek proti potenju nog Škatljica 50 kr., s frankovano pošiljavi 75 kr.

Balzam za gušo flakon 40 kr., s frankovano pošiljavi 65 kr.

Zdravilna esenca (Praške kapljice) proti sprjenemu žolodu, slabemu prebavljenju itd., steklenica 22 kr.

Angleški čudezni balzam steklenica 50 kr., mala steklenica 12 kr.

Fijakarski prašek proti kašlju itd., škatljica 35 kr., s frankovano pošiljavi 60 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhoferja, najboljšo sredstvo za pospeševanje rasti las, škatljica 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Steudela, domače sredstvo proti ranam, oteklina itd., lonček 50 kr., s frankovano pošiljavi 75 kr.

Universalna čistilna sol A. W. Bullrich-a. Izvrstno domače zdravilo proti posledicam slabega prebavljenja, škatljica 1 gld.

Razven tu omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in inozemske farmacevtske specialitete in se predmeti, ki bi slučajno ne bili v zalogi, preskrbe na zahtevanje točno in cenó. — Pošiljavo po pošti izvrše se najhitreje proti predpošiljavi zneska, večje pa proti povzetju. — Če se denar naprej pošlje (najbolj po poštni nakaznici), je poštnina dosta nižja, nego pri pošiljavi s povzetjem. (12—6)

Navedene specialitete dobijo se tudi v Ljubljani pri lekarnarju G. Piccoli-ju.

Deželna lekarna
Ludovika
v LJUBLJANI,

priporoča prečast. gospodom du-
poskušena in po najboljših pred-

pri „Mariji Pomagaj“
Grečelna

Mestni trg št. 11,

hovnikom in p. n. občinstvu svoja
pisih pripravljena zdravila, kot:

Angleški čudoviti balzam, 1 stekl. 10 kr., due.
1 gold., 5 due. 4 gold.

Aromatični tobačni prašek, glavo krepčajoče
sredstvo. 1 stekl. 20 kr., due. 2 gold.

Bastlerjeve kapljice zoper kolero, občno znano
brnilo proti kolari, kolerinu in koliki. Stekl. 35 kr.

Cvet zoper gušo in napeti vrat. Stekl. 20 kr.,
due. 2 gold.

Cvet zoper luskin, najboljše sredstvo za odstra-
njenje sitnih luskin na glavi, ki so tolikrat vzrok plešam.
Cena z navodilom rabe 80 kr.

Cvet zoper protin in revmatizem za odpravo
vsakovrstnih bolečin, bodisi akutnih ali kroničnih. Cena
steklenici 50 kr., due. 5 gold.

Dorševo ribje olje najboljše baže, katero jedino
zapisujejo zdravniki proti kašlju, škrofelnom itd. Mala
stekl. 50 kr., velika 90 kr.

Elizabetna ustna voda, Stekl. 50 kr.

Frančeva zdravilna esenca, proti boleznim v že-
lodeci in na jetrih, mrzlici itd. Stekl. 10 kr., due. 1 gold.,
5 due. 4 gold.

Frančosko žganje s soljo ali brez soli v steklenicah
po 20, 50 kr. in 1 gold.

Grenko, tudi želodec krepčujoče vino, iz naj-
zdravilnejših gorenjskih rastlin. Steklenica, ki drži pol
litra, z navodilom rabe 80 kr.

Horstova voda za oči proti unetim očem, njih
kataralnim afekcijam. Cena stekl. 50 kr., due. 3 gl.

Kapljice za bledice, dobro sredstvo proti pomanj-
kanju krvi. Stekl. 40 kr.

Kapljice za krč, neprekosljive, 36 kr., due. 3 gl.

Kapljice zoper mrzlico. Stekl. 30 kr., due. 3 gold.

Kineška pomada pospešuje rast las. Lonček 50 kr.

Kri čistilne kroglice proti vsem boleznim, ki od
želodca prihajajo. Cena škatlici 21 kr., zavitek s 6 škatl. in
navodlom rabe 1 gl. 5 kr., 6 zavitev 5 gl. 25 kr.

Kri čistilni čaj Küllerjev. Majhen zavitek 75 kr.,
velik 1 gold. 30 kr. z navodlom rabe vred.

Kroglice za bledico dr. Blanda (pocukrane)
proti pomanjkanju krvi (bledici, slabosti, pešanju). Škat-
lica velja 60 kr.

Kroglice za trakulje, gotovo sredstvo proti tra-
kulji. Cena z navodlom 2 gold.

Malaga-vino najboljše vrste za prebolele. Stekl.
1/4 litra 60 kr., 1/2 litra 1 gl. 20 kr., liter 2 gl. 20 kr.

Marijino-celjske kapljice, slavno znano in zelo
pričjubljeno zdravilo proti boleznim želodca. Steklenica
20 kr., due. 2 gold., 5 due. 7 gold. 50 kr.

Maža za gušo, lonček 35 kr.

Maža za kile, za vsakovrstne tudi zastarane 1 gl.
Obliž zoper kurja očesa, Luzerjev 60 kr., ravno
tak od mene le 40 kr.

Pagilano-sirup, pravi iz Florencije, varuj se nič-
vrednih ponaredeb, cena 1 gold.

Homeopatična lekarna.

Deželna lekarna pri „Mariji Pomagaj“ je, kakor znano, najprva in najstarejša homeopatična lekarna na
Kranjskem. Napravljajo se te zdravila iz posebne dobrote in čistote ter najtočneje. Isto tako se dobé vsa zdravila
po receptih pripravljena, vedno sveža in najboljše vrste. Po pošti se vsak dan dvakrat razpošilja.

Cenik pošljem, ako se naroči, gratis in franko, v katerem je še veliko več in bolj natančno popisanih zdravil.

Prosim vljudno, me p. n. občinstvu priporočati.

Z velespoštovanjem

(19)

Prašek za ščurke. Škatlica 30 kr.
Rudeči dunajski sok zoper kašelj. Stekl. 40 kr.
Ruska maža za ozeblino, jako dobro sredstvo.
Lonček 40 kr.

Salicilno kisl. ustna voda. Stekl. 50 kr.
Salicilno kisl. zobni prašek. Škatlica 30 kr.

Sirup iz planinskih zelišč proti kašlju, hripa-
vosti, pljučnim boleznim itd. napravljen iz pravih pla-
ninskih zelišč. Stekl. 50 kr., due. 5 gl.

Strup za podgane, najmočnejše sredstvo. 20 kr.
Strup za stenice. Steklenica 40 kr.

Tinktura za rast las. Steklenica 60 kr.
Tinktura za kurja očesa, bradavice in trdo kožo.

Stekl. 40 kr., 1/2 due 2 gold.

Univerzalni jedilni prašek, izvrstno sredstvo
proti zlatej žili, slabemu želodecu, zgagi, pomanjkanju
slasti do jedij in zabasanju sploh jako priljubljen. Škat-
lica z navodlom rabe 50 kr.

Univerzalni zdravilni obliž (flajster) zoper vsako-
vrstne rane, vnetje otekline itd. Škatlica 30 kr.

Ustna voda dr. Duflos-a iz ameriških rastlin, ohran-
juje zobe in ozdravi vsakovrstne zobne bolezni. 60 kr.

Voda za čiščenje obraza, pege, ogrce, grinte in
druge nečistosti kože. Stekl. 80 kr.

Zobne kapljice. Stekl. 10 kr., due. 90 kr.

Zobni prašek po dr. Helderju z dodatkom sali-
cilno-kislega natrona je jako priljubljen. Škatlica 30 kr.

Železnato kineško vino pokrepča želodec. Cena
butelji 1 gold. 20 kr.

Železnato salo iz kitovih jeter najboljše vrste, za
krepčanje slabih otrok, katerim manjka krvi. Stekl. 60 kr.

Želodčne kapljice Marije Pomagaj. Napravljene
so iz zelišč gorenjskih, zlasti okrog Brezj pri Mariji
Pomagaj nabranih, katere imajo lastnost vsakovrstne želod-
čne bolezni ozdraviti. Stekl. 30 kr., due. 3 gold.

Medicinska mila, lepo dišeče pomade, lasna
olja, parfumi, itd. vedno v zalogi.

Živinska zdravila.

Homeopatične kaplice za prašice zoper vse pra-
šičje bolezni. Stekl. 30 kr.

Prašek za prašice po poskušnjah potrjen proti pere-
čemu ognju, vrančnemu in pljučnemu prisadu, pomanj-
kanju slasti do jedij, driski, kataru, itd. Zavitek 30 kr.

Konjski evet za utiranje udov, trzanje, oteklino,
spahnenje šipe na kolenu. Stekl. 1 gl. Liter 2 gold.

Poskušeni konjski prašek. Zoper vsakovrstne
konjske bolezni. Ako se konju vedno po malo daje 1/2
praška, obvaruje se ga čestokrat nalezljivim boleznim.

Zavitek 50 kr.

Poskušeni mlečni in goveji prašek. Ta prašek
je skušeno čistilo krvi ter izganja vse bolezenske snovi
iz života. Zavitek 50 kr.

Pasje kroglice proti pasjim boleznim. Škat. 50 kr.

Lud. Grečel, lekar.